

XIII. Вътрешно състояние на България през XI и XII вѣкове. 161

Елинизирание на националната охридска църква. — Разпространяване на богомилитѣ въ Гърция, Босна, Италия и Франция. — Етнографски прегледъ на полуострова.

Бележки къмъ глава XIII. 167

XIV. Възстановяване на царството отъ братята Асенъ I и Петъръ. 170

Състоянието на Византийската империя къмъ края на XII в. — Възстанието на братята Петъръ и Асенъ въ 1186 г. — Новото българско царство въ Мизия. — Царь Калоянъ (1196—1207). — Иванко въ Родопъ, Стрѣзъ въ Просѣкъ, независими земевладѣлни князе. — Преговоритѣ въ Римъ.

Бележки къмъ глава XIV. 179

XV. Борбата на българитѣ съ латинцитѣ. 182

Франки въ Цариградъ. — Калоянова уния. — Гръцко-български съюзъ срещу франкитѣ. — Сждбата на императоръ Балдуина въ битката при Одринъ (1205). — Кървави войни въ Тракия и Македония. Калояновата смъртъ при Солунъ. — Узурпаторътъ царь Борилъ (1207—1218). — Гонене на богомилитѣ (1211). — Македонскитѣ князе Славъ и Стрѣзъ.

Бележки къмъ глава XV. 190

XVI. Царь Иванъ Асенъ II. 193

Разцвѣтъ на българското царство при царь Иванъ Асена II (1218—1241). — Клокотнишката битка и завземането на цѣла Тракия и Македония. — Вътрешното издигане на държавата. — Столицата Търново. — Съюзъ между българи и гърци противъ цариградскитѣ латинци. — Отношенията на Асена къмъ папата и къмъ Маджарско.

Бележки къмъ глава XVI. 201

XVII. Последни Асеновци. 204

Упадъкъ на държавата при Калимана I (1241—1246) и Михаилъ Асена (1246—1257). — Загубата на тракийскитѣ и македонскитѣ провинции. — Убийството на Михаила, последния отъ Асеновци, отъ Калимана II.

Бележки къмъ глава XVII. 208

XVIII. Граждански войни. Царь Константинъ Асенъ. Узурпаторътъ Ивайло. Татарско владичество. 210

Вжтрешни безредици и преврати. — Сърбинътъ Константинъ Асенъ (1258—1277). — Войни съ маджаритѣ. — Съюзъ на неаполитанскитѣ Анжу съ сърби и българи срещу Византия. — Интригитѣ на царица Мария. — Възстание. — Управление и смъртъ на узурпатора царь Ивайло (Лахана) (1277—1279). — Византийскитѣ претендентъ Иванъ Асенъ III. — Георги Тертерий (1280—1292) — основател на нова династия. — Нахлуване на ханъ Ногая. — Царь Смилецъ, татарски васалъ. — Ханъ Чоки. — Светославъ, освободител на отечеството (1294).

Бележки къмъ глава XVIII. 219